

møder har vi kun haft 3. Naar dette ses paa Baggrund af, at det foreliggende Lovforslag bygger for det første paa en Betænkning af en Kommission, der har været nedsat i 1900, dernæst paa en Betænkning af et Udvalg, der var nedsat i 1909, derefter paa tre efter hinanden følgende ministerielle Lovforslag, der var i Overensstemmelse med det sidst nævnte Udvalgs Forslag, saa paa tre andre Lovforslags, der var indbyrdes forskellige, og at Lovforslaget endelig nu foreligger her efter Landstingets Behandling i en Form, der igen er forskellig fra de tidligere Lovforslag, og naar man paa denne Baggrund overvejer, hvad det da vil betyde, at man kun holder tre, lad mig sige, forholdsvis korte Udvalgsmøder til egentlig Diskussion, synes jeg nok, man burde kunne forstaa Mindretallets Stilling.

Før jeg gaar over til at tale om, hvad Udvalgets Arbejde efter min Mening burde have beskæftiget sig med, nævner jeg, at jeg har hørt en og anden sige, at det var dog egentlig mærkeligt, at Mindretallet ikke kan anbefale at stemme for Lovforslaget, naar man dog var blevet enig om det store og vigtige Spørgsmaal, der vedrører Andelsselskaberne. Maa jeg i saa Henseende gøre opmærksom paa, at man her sammenblander to Ting. Spørgsmaalet om Andelssagen, som vi jo har drøftet udførligt ved anden Behandling, drejer sig kun om den Ramme, indenfor hvilken Loven skal virke. Men det, jeg her taler om, er selve Loven med dens Hensigt og de til Hensigten svarende Bestemmelser. Her er Forholdet det, at naar man i sin Tid nedsatte Kommissioner om dette Spørgsmaal, var det, fordi der havde foreligget Misbrug indenfor Aktieverdenen, og fordi der havde rejst sig en Stemning indenfor Befolkningen, som paa den Tid krævede en Aktielov, som skulde være til Beskyttelse for Publikum. Under det, der er foregaaet i de forløbne Aar, har man bevæget sig længere og længere bort fra dette Synspunkt og hen imod et andet Synspunkt, nemlig det, om hvilket det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) talte, nemlig Frihed for Aktieselskaber. Jeg tager her slet ikke Stilling overfor disse to Ydergrænser, men siger blot, at naar dette Ting vil bevare den Stilling, som vi ønsker, det skal be-

vare indenfor vort politiske Liv, er det dets Skyldighed at tage de Problemer, der er rejste, op til en grundig Behandling, men noget saadant har der slet ikke været Tale om. Hvor store Forandringer der i Tidernes Løb er foregaaet med Hensyn til Lovforslaget, vil man forstaa alene af dette, at Udvalget af 1909's Forslag omfattede ikke mindre end 106 Paragraffer, medens det Lovforslag, der foreligger her, i det hele kun indeholder 60. Maa jeg for yderligere at vise, hvad jeg tænker paa, henpege paa en Række Forhold, der overhovedet slet ikke har været Genstand for noget, der kan kaldes en indgaaende Behandling i Folketingets Udvalg. Jeg nævner saaledes Spørgsmaalet om Udstedelse af Aktier til Underkurs, Spørgsmaalet om Fortrinsret for gamle Aktionærer til at tegne nye Aktier, Spørgsmaalet om Forbud mod Erhvervelse og Belaaning af egne Aktier, et Spørgsmaal, der i tidligere Tid har været i højeste Grad aktuelt her i Landet og har givet Anledning til vidtløftige og indgaaende Diskussioner i Anledning af, at man har ment, at Publikum var blevet misbrugt og vildledt. Maa jeg pege paa Paabudet om Tilvejebringelse af Reservefond, Forbudet mod at forene Stillingen som Direktør og Bestyrelsesmedlem, Spørgsmaalet om Omfanget af Generalforsamlingens Myndighed, ogsaa et Spørgsmaal af den allerstørste Betydning for den godtroende Mand, der indlader sig med et Aktieselskab. Maa jeg endvidere pege paa nogle andre Spørgsmaal, der ganske vist til Dels har været Genstand for Drøftelse i Udvalget, men for en Drøftelse, der nærmest er parodisk. Jeg tænker her f. Eks. paa Spørgsmaalet om de Regler, hvorunder Emission af Aktier kan foregaa, paa Spørgsmaalet om Revision, herunder bl. a. paa, hvorvidt det er rigtigt, at Rigsdagen ved den Behandling, der er foregaaet, og de Ændringer, der er foretagne i Landstinget, er kommet nærmere hen til en Talrevision, end vi forud var — en Talrevision, som jeg mener er ganske ubetryggende for Aktionærerne og for de Personer, som træder i Forbindelse med Aktieselskaber. Maa jeg endelig pege paa en eventuel Beskyttelse for Mindretallets Ret, noget, der jo ogsaa fra et Publikumssynspunkt er af den allerstørste Vigtighed.